

HET VLOT — KUNST IS (NIET) EENZAAM

Een voertuig, een reddingsmiddel, een plek van isolatie, reflectie, twijfel, inzicht en ontmoeting. Een reis met een duidelijke bestemming of een avontuurlijke zoektocht zonder richting. Het vlot is als symbool vatbaar voor zeer uiteenlopende interpretaties. *Het Vlot. Kunst is (niet) eenzaam* onderzoekt het vlot als metafoor voor de essentie van kunst en de kunstenaar. De tentoonstelling verspreidt zich over verschillende museale locaties in Oostende en is ook te vinden op plekken die hiervoor doorgaans niet gebruikt worden maar wel de hartslag van de stad laten voelen. In de samenstelling van de tentoonstelling werden kunstenaars van verschillende generaties en achtergronden uitgenodigd met bestaand of nieuw werk, waarbij ze ingingen op de vraag die werd uitgelokt door de verbinding van *Het Vlot van de Medusa* (1818) van Théodore Géricault en mijn vlot *Kunst is (niet) eenzaam* (1986).

Uit: 'Het Vlot. Kunst is (niet) eenzaam', Jan Fabre, september 2017, catalogus *Het Vlot. Kunst is (niet) eenzaam*.

Kunst is eenzaam, Kunst is niet eenzaam. Kunst biedt verstilling, Kunst biedt verbinding. Ze daagt uit en biedt een platform om te onderzoeken en te ervaren, om spontaan, autonoom en meelevend te navigeren op de ontzagwekkende zee van het zijn. Het vlot is een metafoor voor die ondernemende ingesteldheid, voor die vervoering. Een metafoor voor een verlangen dat migreert tussen bestemming en overdracht. Het is een denkbeeld van de dubbelzinnige impuls van de kunstenaar om enerzijds stil en afgezonderd te creëren, en zich anderzijds sociaal te engageren voor een ontwapenende en kritische ontmoeting.

Ter gelegenheid van de tentoonstelling *Het Vlot. Kunst is (niet) eenzaam* werd ik door Jan Fabre uitgenodigd om in het curatorschap te delen: een samenwerking van een kunstenaar-curator en een kunsthistorica-curator. Het is haast een fictieve echo van de grensoverschrijding waarop het vlot drijft. We kozen voor beeldende kunstenaars die zich ook bewegen in de wereld van film, theater en performance. In gemeenschappelijke contemplatie en publieke openbaring communiceren ze hun persoonlijke visie en hun utopisch universum. Het gaat over het uitwisselen van twijfels en elkaar herkennen via het voertuig van kunst. Iedere kunstenaar alleen op zijn vlot, verschillende artistieke vlotjes solidair op zoek naar een staat van existentiële schoonheid.

Uit: essay 'Performance Art. The Raft of Renaissance', Joanna De Vos, september 2017, catalogus *Het Vlot. Kunst is (niet) eenzaam*.

Rond Mu.ZEE

01

Mu.Zee
Romestraat 11
p.10 — p.29

02

Sint-Jozefkerk
Antwerpenstraat 6
p.30 — p.33

03

L'étage
d'Euphrosine
Euphrosina
Beernaertstraat 148
p.34 — p.37

04

Leopoldpark (vijver)
Leopoldpark
p.38 — p.39

05

Gerechtsgebouw
Canadaplein 1A
p.40 — p.43

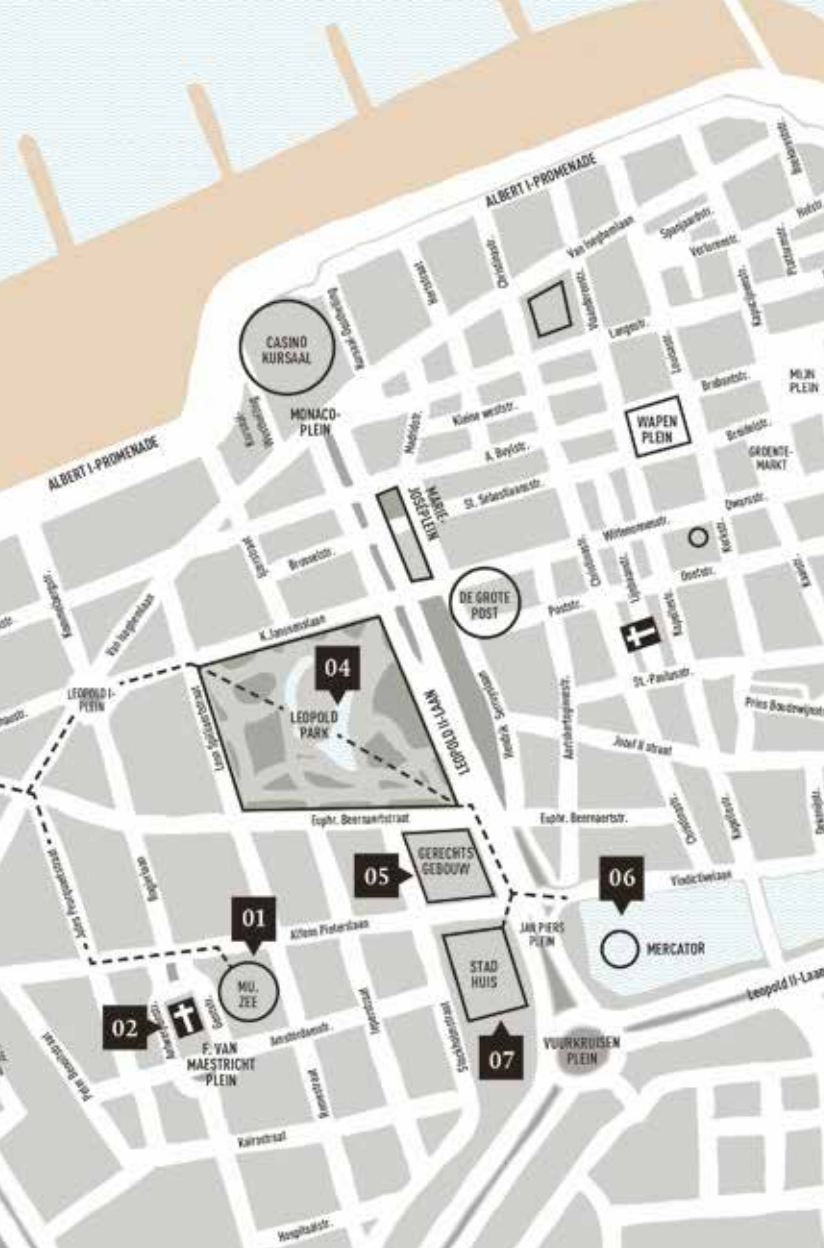
06

Mercator
Pensjagersstraat 8
p.44 — p.45

Stadhuis
Vindictivenlaan 1
p.46 — p.47

HET VLOT

JAN FABRE

Kunst is (niet) eenzaam,
1986 (mixed media)

In *Kunst is (niet) eenzaam*, de titel van een denkmodel uit de jaren tachtig, is een miniatuurwereld die Jan Fabres visie op het kunstenaarschap vervoert. Hij bouwde zijn vlot uit met een gymnasium, atletiekpiste en voetbalveld: gedeelde smart is halve smart. Hij verwijst naar het uithoudingsvermogen van hoop op noodlottigheid. Kunst en communicatie als drijfkracht naar een beloftevolle bestemming.

JAN FABRE
Kunst is (niet)
eenzaam, 1986
(mixed media)

THÉODORE
GÉRICAUT
Étude pour
Le Radeau de la
Méduse,
1818-1819
(inkt op papier)

THÉODORE
GÉRICAUT
Étude pour le
père et le fils dans
Le Radeau de la
Méduse, 1818-1819
(potlood en inkt op
papier)

THÉODORE GÉRICAULT

Étude pour le fils mort dans Le Radeau de la Méduse,
1818-1819 (zwart potlood op papier)

Étude pour le père et le fils dans Le Radeau de la Méduse,
1818-1819 (potlood en inkt op papier)

Étude pour la figure du père reprise de la tête pour Le Radeau de la Méduse,
1818-1819 (potlood en inkt op papier)

Étude pour Le Radeau de la Méduse,
1818-1819 (inkt op papier)

Étude de naufragé et de charretier,
1818-1819 (inkt op papier)

Le Naufrage du radeau de la Méduse,
ca. 1818-1820 (olieverf op doek)

Feuille d'étude pour Le Radeau de la Méduse,
ca.1818-1819 (inkt op papier)

Moribond, étude pour Le Radeau de la Méduse,
ca.1818-1819 (gegoten gips, met kleurcoating)

Beseft Théodore Géricault (1791, Rouen) dat *Het vlot van de Medusa* zijn absolute meesterwerk zou worden? Dat weten we niet. Wat wel zeker is, is dat hij op het obsessieve af gefascineerd was door de ramp. Deze gedetailleerde studies in potlood en inkt tonen aan hoe ver hij ging in zijn voorbereiding: hij praatte met overlevenden, liet een grote replica van het vlot bouwen en bestudeerde echte (delen van) lijken om de gebeurtenis zo accuraat mogelijk af te beelden.

PENNY ARCADE

Alone with the Sea, 2017 (video)

Longing Lasts Longer,

2017 (foto op katoenpapier)

In de video *Alone with the Sea* gebruikt de Amerikaanse avant-gardekunstenares en actrice Penny Arcade (1950, New Britain) de metafoor van een schip. Ze verbeeldt kunstenaars die geen kapiteins zijn, die geen bevelen geven en knopen doorhakken vanuit een afgesloten kajuit. Kunstenaars nemen net een kwetsbare positie in, in de hoop een waarheid over ons bestaan te onthullen. Penny Arcades foto's, die aansluiten bij haar performance *Longing Lasts Longer*, belichten het belang van transformatie en de hardnekkigheid van menselijk verlangen.

Live action / performance: In de zaal de Kleine Post kun je Penny Arcade aan het werk zien in een scherpe stand-upshow (zie p. 103).

NIEUWE PRODUCTIE

HET VLOT

ELISABETTA BENASSI
Ships And Still More Ships,
 2015 (drie vlaggen)

‘Ships And Still More Ships’: dat was de ambitieuze slogan van de Black Star Line Steamship Corporation, een rederij die het licht zag in 1919. Ze was een initiatief van burgerrechtenactivist Marcus Garvey, die wilde dat Afro-Amerikanen en Afrikaanse goederen een grotere rol zouden spelen in de wereldeconomie. Elisabetta Benassi (1966, Rome) belicht een boeiend stuk vergeten geschiedenis.

Benassi toont ook een videokunstwerk over een stuurloos schip dat langzaam strandt op de kustlijn. Te zien in het Europacentrum.

JULIUS VON BISMARCK
Space Fish (Raumfisch), 2017 (video)

Voor de performance *Space Fish (Raumfisch)* liet Julius von Bismarck (1983, Breisach) een tropische zoetwatervis in een speciaal voor hem gemaakt duikerspak zwemmen in het koude water van de Antarctische Oceaan. Thematisch verwijst het werk naar menselijke exploratie. Het duikerspak lijkt op een ruimtepak, en symboliseert de gedrevenheid van de mens om op ontdekkingsstocht te gaan en naar de romantische connotaties die de ontdekking van nieuwe werelden oproept. De vis refereert aan de eerste Antarctische expedities en creëert een nieuw beeld van de avonturier.

Curatoren: Joanna De Vos, Jan Fabre
Zakelijke leiding: Peter Craeymeersch
Communicatie: Colette Castermans, Pieter Hens
Teksten: Inne Gheeraert, Sofie Rycken
Redactie: Controltaaldelete (Jeroen Duvillier & Geert Van der Hallen)
Beeldredactie: Mirthe Demaerel, Dagmar Dirkx, Mieke Mels
Ontwerp: ASB, Antwerpen
Zetwerk: Asterisk*, Amsterdam

© Lannoo Uitgeverij, Tielt, 2017

www.lannoo.com

Registreer u op onze website en we sturen u regelmatig een nieuwsbrief met informatie over nieuwe boeken en met interessante, exclusieve aanbiedingen.

Als u opmerkingen of vragen heeft, dan kunt u contact nemen met onze redactie: redactiekunst@lannoo.com.

ISBN: 9789401448628

Depot: D/2017/45/611

NUR: 643

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch of op enige andere manier zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

We hebben ons uiterste best gedaan om alle copyrighthouders te traceren. Indien we daar toch niet helemaal in geslaagd zouden zijn, kunt u contact opnemen met onze uitgeverij.

Met ondersteuning van

